

Ljiljana Vidović

MOJA UNA JE ŽIVA

MOJA UNA JE ŽIVA

Moja Una zna gdje se rodila i kada.
Nisam baš siguran koliko godina ima sada,
ali ako je pitam ona će mi reći.
I još će stotinama godina biti živa i teći,
za razliku od onih koji tvrde da je mrtva.

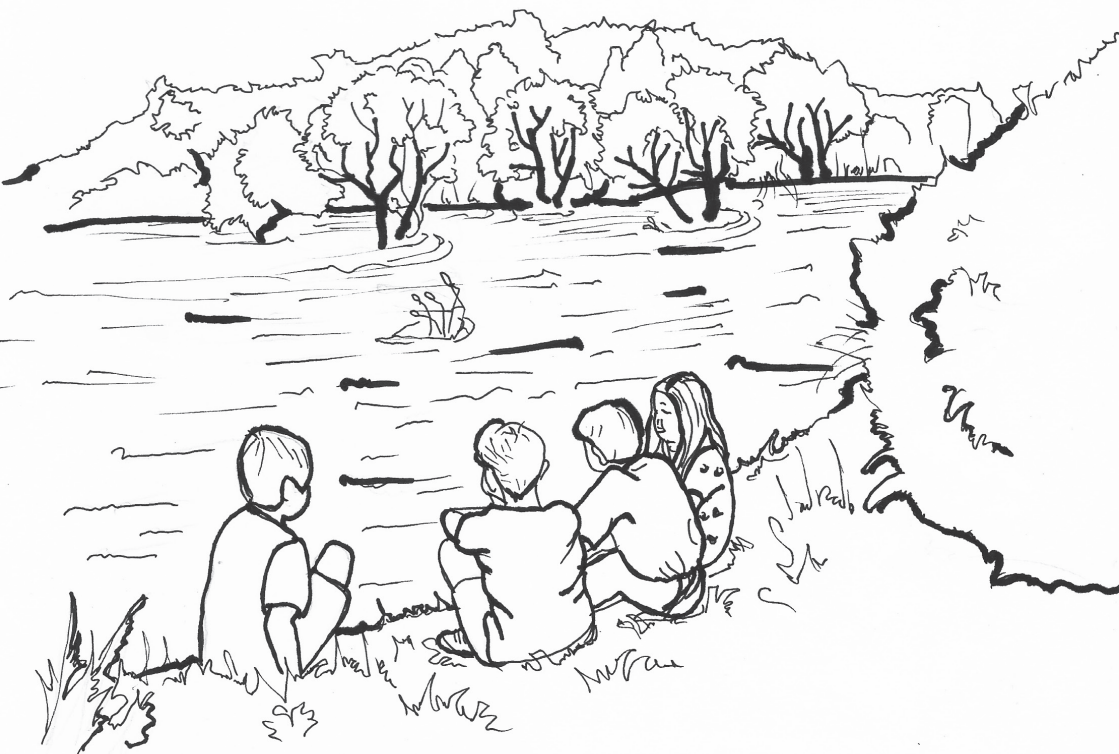
Moja Una svake godine raste.
Nekad dođe do ceste da je svi vide,
a onda se neki ljudi bune i ljute.
A zašto govore da je neživa?
Bolje im je da šute.

Moja Una je živa!
Milijuni kapljica njenih
razmnožavaju se
po Savi, Dunavu i Crnom moru
bez prestanka,
i tako će biti do njenog nestanka.
A možda će i vječno živjeti
jer ona ne stari.
Raspoloženje joj nikad nitko ne pokvari,
premda se mnogi trude.

Moja Una se i kreće,
(za razliku od gljiva,
za koje kažu da su priroda živa)
ne samo u proljeće
nego u svako doba dana i noći.
Ja joj u zagrljaj ljeti volim doći.

Tada me, kao perce, nosi,
pita me kako sam,
miluje me po licu i kosi.
Zatvorim oči i puštam da me mazi.
Poškaklja me po tabanima kad trebam ići kući,
da ne otplovim daleko moja Una pazi.

Moja Una je živa i bezuvjetno nas voli.
To trebamo učiti u školi!

PROLJETNA RAZMIŠLJANJA O ČOKOLADI

Čokolade su, uglavnom,
svjetlosmeđe,
ali ima ih i drugih boja.
Kad kupuješ, pripazi malo,
nije dobra baš bilo koja.

Čokolade s grožđicama,
lješnjacima, brusnicama,
njih izbjegavam.
Ako ih dobijem, nekom ih dam.
Dugo se moraju žvakati,
dođe mi da počnem plakati.
A kad se neki komadić
među zube zaglavi,
to me razbjesni.
Čeprkam
čačkalicom,
četkićicom,
vilićicom,
vodom mućkam,
svaki čas pljućkam,
a komadić lješnjaka
uporno stoji.
Koliko minuta moja muka traje,
nitko više ni ne broji.
Zbog toga mi je najdraža
prazna čokolada.

Pojedem dva reda
kad dođem iz grada
i to mi je dosta.

Jednom sam otvorila čokoladu
nasred mosta
da joj pridodam okus rijeke.
Bila je fenomenalna.
Prijateljica mi kaže:
„Ne laži!“
Ali ne lažem, stvarno.
Možeš to probati i na plaži.
Ako u torbi imaš
preslatku čokoladu,
uđi u more.
More će joj dati
predivan pjenušavo-slanakasti okus.
Ako ne vjeruješ, izvedi taj pokus,
pa dobre vijesti širi dalje.
Ako se pojavi morski pas
i razjapi ralje,
odmah mu ubaci
čokoladu u ždrijelo.
To je za njega
neisprobano jelo
pa će zadovoljan otplivati.
Nadam se da će i za sinčića
komadić sačuvati.

VELJAČA

Visibabe su na sve strane rasprostrle svoju bjelinu
Ena ih miluje pogledom, čuva ih, brati ih neće
Ljubičice se isto bude i puštaju mirise u visinu
A jaglaci, potočnice i šafrani nečujno vrište od sreće
Čekamo proljeće, ustreptali odbrojavamo dane i noći
A ono nam poruku šalje: *Brzo ću, brzo ću doći*

LJUDI

Ljube i mrže
Uspinju se i padaju
Dijele i uzimaju
Ističu se i stradaju

ČIPKA

Često su je pravile
I oči naprezale
Pažanke mlade i stare
Kulturnom baštinom je postala
Ali, neumišljena je ostala

LISTOPAD

Listopadu se raduju oni što vole mraz i kišu
I gole grane drveća dok se na vjetru njišu
S listopadom stiže hladnoća, smanjuje se svjetlo danje
Topliji krajevi zovu ptice, u parku je djece sve manje
Odavno su spremljena drva, napravljen je pekmez od šljiva
Prijatelji nas zovu u šumu, vrijeme je za berbu gljiva
Ako ne nađemo gljive, to ne utječe na našu sreću
Divno je što ima kestena, nabrat ćemo ih punu vreću

KRUH

Kukuruzni, pšenični
Raženi, zobeni
Uvijek izabereš što ti je po volji
Heljdin s orasima meni je najbolji

NJIVA

Njive su napuštene, sive
I gole
Vlasnici ne mare za njih
Ali kiša i vjetar ih vole

